

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1333 24 tháng 1 năm 2021

Duyên May

*Duyên may tâm thức còn may mắn
Hiểu pháp tâm tu chẳng khó khăn
Chơn lý tràn đầy duyên tận độ
Giải phần mê chấp điển tằng thăng*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Người tu thích đi chơi và ít thiền thì sao?
- 2) Làm sao cảm thức sự tồn tại của tâm linh?
- 3) Tánh xấu do đâu mà hình thành?
- 4) Người tu tiểu xảo là sao?
- 5) Sự sáng suốt và thanh tịnh do đâu mà có?
- 6) Làm người biết tu và chịu tu thì sao?
- 7) Tham là thâm là sao?

1) 01-11-94

Hỏi: Người tu thích đi chơi và ít thiền thì sao?

Đáp: Thưa người tu thích đi chơi quên thiền thì sẽ tạo một tánh xấu thay vì hướng thượng tu học tại chỗ, may ra ảnh hưởng người kế tiếp, đã nói là tu sinh thì phải chăm chú lo tu thì mới đúng vị trí phát triển của chính mình, không oan uổng cho một kiếp tu học, cần tham thiền nhiều tiến hóa từ giây

Kệ:

*Bình tâm học hỏi tiến hằng ngày
Tiến hóa không ngừng những phút giây
Lập hạnh tràn đầy tâm đạo đức
Khổ hạnh tự đạt mới là hay*

2) 02-11-94

Hỏi: Làm sao cảm thức sự tồn tại của tâm linh?

Đáp: Thưa phải tu thiền thanh tịnh thì mới cảm thức được sự tồn tại của tâm linh, với mắt mũi tai miệng cũng có thể cảm thức được duyên của mọi người đều khác nhau, kẻ thích người này không thích người khác, chứng minh duyên đã tạo ra sự liên hệ nhiều kiếp, nằm trong nguyên lý có có không không, luân lưu tại thế, chuyển hóa trong định luật sanh tử luân hồi

Kệ:

*Trường tồn mới có luân hồi tiến
Sanh tử vô can chẳng có phiền
Chuyển tiếp học hành tâm thức giác
Cảm minh luật định sống an yên*

3) 03-11-94

Hỏi: Tánh xấu do đâu mà hình thành?

Đáp: Thưa tánh xấu do sự cưng chiều của cha mẹ và người thân đã tạo thành tập quán xấu. Người tu thì phải có một ý lực tự túc trong trật tự của cuộc sống từ tâm lẫn thân, chuyên cần thực hiện pháp môn tinh tấn và đứng đắn

Kệ:

*Ý lực cao sâu tự thực hành
Chẳng còn lý luận bỏ giới thanh
Thương yêu tha thứ không còn chấp
Trật tự cần tu pháp pháp thanh*

4) 04-11-94

Hỏi: Người tu tiểu xảo là sao?

Đáp: Thưa người tu tiểu xảo là còn đọc sách, mượn lời của người khác biến chế câu văn, hướng về âm trực, lâm phải tình trạng dâm dục mà không hay, cuối cùng thì xác thân sẽ khổ vì bản chất sân si phát triển, cảm thấy khó sống khó hòa

Kệ:

*Thực hành côi tạm tự làm cha
Đau khổ rên la thiếu thật thà
Đường đạo không minh không chất phát
Hồn không thanh tịnh không minh hòa*

5) 05-11-94

Hỏi: Sự sáng suốt và thanh tịnh do đâu mà có?

Đáp: Thừa sự sáng suốt và thanh tịnh do tâm chịu thiên mà có, tâm hồn cảm thấy an vui tức là đang bước vào thêm sáng suốt và thanh tịnh, thực hành đứng đắn lại càng thanh tịnh hơn

Kệ:

*Tâm tư chẳng có giận hờn tịnh
Cảm nhận sáng suốt cảm cảm mình
Tự tiến hòa mình trong tịnh giới
Vượt phàm tu luyện rõ hành trình*

6) 06-11-94

Hỏi: Làm người biết tu và chịu tu thì sao?

Đáp; Thừa làm người biết tu và chịu tu thì phần hồn sẽ được sáng suốt và tiến hóa dễ dãi, nạn tai tự nó giảm dần, nếu thật sự hướng về Trời Phật mà tu, vui hành trong thanh tịnh, dứt khoát tình đời đen bạc, mới thật sự quán thông

Kệ:

*Tu hành chẳng có lòng vòng động
Trí tuệ thanh cao không tạo công
Nghiệp chướng không còn gây đại nạn
Thanh bình giao cảm chẳng cầu mong*

7) 07-11-94

Hỏi: Tham là thâm là sao?

Đáp: Thừa tham tức là muốn có nhiều. Có nhiều lại bị gánh nặng, càng có tiền nhiều lại càng sợ mất tiền, ý lực càng ngày càng yếu đi. Ngược lại người tu tự ý thức, không tình tiền duyên nghiệp lại được thanh nhẹ, dũng mãnh hướng về phần hồn mà tu

Kệ:

*Tâm hồn thanh nhẹ giao du tiến
Giải bỏ phiền ưu tự giải phiền
Không có có không bình ngộ tiến
Đời là giả tạm tự mình xuyên*

Biển Cairns

*Thuyền trôi sóng vỗ từ hồi
Uyển chuyển hành trình chỉ tiến thôi
Mặc cho gió thổi sóng nhồi
Dựng xây thanh nhẹ xa xôi chẳng còn
Cần khôn vũ trụ đường mòn
Dừng hành đến đích chẳng còn chờ trông
Chẳng còn sợ sệt pháp phòng
Thanh bình tái hội đến cồn đất duyên
Biển xanh cát trắng nối liền
Chung vui tận hưởng tình duyên đất Trời
Ánh quang sáng chói hợp thời
Giúp hiền khỏe mạnh rõ Trời hóa sanh
San hô xuất hiện đẹp xinh
Tự nhiên cấu trúc duyên hình độ tâm
Tự mình bơi lội thì thâm
Long Vương hải sản âm thầm dựng xây
Hòa bình có cảnh thế này
Cá vui chung lợi vui vầy cảm giao
Hiện ra đủ sắc đủ màu
Cơ trời sắp đặt chung nhau thực hành.*

***Kính bái,
Lương Sĩ Hằng***

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CƠ DUYÊN ẨM ÁP

Montréal ngày 16 tháng 10 năm 1983.(tiếp theo và hết)

Các Bạn làm cha trong gia đình, làm mẹ trong gia đình, phải gánh vác mới biết đạo ; chó không phải ỷ lại nơi con để đi xuống, vì các Bạn còn trông mong vào con giúp đỡ các Bạn là các Bạn trồng cây,muốn tự ăn trái mà không chia trái cho người khác ! Thấy có cái tội rõ ràng tại thế ! Các Bạn phải làm, làm bằng mọi cách, bất cứ cái gì đến giờ phút cuối cùng để đóng góp cho quảng đại quần chúng ở tương lai ! Các Bạn có tuổi, các Bạn tu, là các Bạn là người đóng góp chứ không phải người phá hoại ! Các Bạn lớn tuổi mà các Bạn còn hơn thua, thì các Bạn là thành phần phá hoại lấy Bạn mà thôi : thần kinh các Bạn suy yếu rồi, cơ thể các Bạn

già nua rồi, còn hơn thua với ai ? Sự hơn thua nó đem lại sự tăm tối cho các Bạn ; làm sao các Bạn thấy sự siêu nhiên?

Thì chúng ta phải chấp nhận làm, chấp nhận học ! Bất cứ một khía cạnh nào đưa đến cũng học : làm ông ngoại, ông nội, mà đứa bé nó thanh tịnh, chúng ta phải học cái thanh tịnh của nó : nhờ nó phản chiếu, chúng ta thấy chúng ta động loạn và chúng ta độc tài, chúng ta tăm tối, chúng ta ngu muội hơn một đứa bé mới ra đời ; thiếu văn minh hơn ! Đã bao nhiêu năm tại thế, biết bao nhiêu đời đạo xây dựng cho tâm linh chúng ta, mà ngày nay chưa biết Đạo là gì ! Khổ biết là bao nhiêu ! Đạo là con đường duy nhất để trở về với căn bản sẵn có siêu nhiên của chính chúng ta ; mà không đi, làm sao đến ? Rồi tưởng, “Tôi quen với Phật, với Trời, là được rồi !” Đâu có được : bực tử có cúng, ông Phật cũng không cần mà ! Phải hiểu chỗ này!

Cho nên, đừng có sai lầm trong cái đó mà tự dọa lấy mình, không biết đường về với cách nào ; sau này sẽ khóc hết nước mắt vì sự ngu muội làm than : xuống thế gian học hỏi để tiến hóa vô cùng, chứ không phải xuống thế gian để làm thằng gác kho như vậy được ! Các Bạn giữ của trần gian, quên tâm thức, là một người gác kho mà thôi, cho nên khổ não tới giờ phút lâm chung. Các Bạn biết lấy tình thương và đạo đức xây dựng thành một hàng rào an ninh cho các Bạn, thì lúc nào các Bạn cũng đầy đủ cả, không thiếu thốn. Chúng ta, huynh đệ, tử muội khắp năm châu đã và đang thức tâm, cố gắng tu luyện ; nhưng mà nhiều Bạn đã cảm thấy có trở ngại ; nhưng mà không biết trở ngại là cái gì, than vãn với sự trở ngại ! Nhưng mà trở ngại là ân sư của tâm thức, các Bạn ơi ! Trở ngại nhiều chừng nào thì ân sư lại gần với Bạn chừng nấy : sự trở ngại tức là ân sư ; nếu không có sự trở ngại, làm sao ngày hôm nay chúng ta có căn nhà tốt đang ở : ở xứ lạnh này, xứ nóng kia, tại sao phải cất cái nhà để che cái lạnh và che cái nóng ? Các Bạn thấy rõ chưa ? Vì sự trở ngại của nóng, lạnh, nhưng mà sự nóng, sự lạnh là hai cái pháp của Thượng Đế ân ban, để cho chúng ta vượt lên thực hiện Bi, Trí, Dũng, xây dựng thành một tổ ấm cho mỗi cá nhân, và được sự đoàn kết của cộng đồng tự nhiên phát hiện trong tâm thức của mọi người.

Cho nên, nhiều Bạn có phát huy những ý kiến rất hay, muốn lập Làng Vô Vi ; nhưng mà Vô Vi, tâm thức của người bị đầy dọa vương lên mới xây dựng thành Làng Vô Vi tình thương và đạo đức, rồi nhiên hậu vật chất mới theo sau.

Cho nên, các nơi ráng tu đi, để xây dựng, biết biết ta, biết lấy ta, biết yêu thương ta, biết xây dựng cho chính ta, nhiên hậu mới đóng góp cho quảng đại quần chúng được. Các Bạn chưa biết chánh diện của các Bạn, tưởng cái tên của các Bạn, là đúng đâu ! Không phải tên đó, và không phải mặt đó : nếu là cái đó là của Bạn thì Bạn đã giữ đời đời ! Không giữ được ! Nó chỉ tạm gấn số trật tự cho Bạn mà thôi ; rồi một ngày nào đó các Bạn quy Không, thì các Bạn không phải danh từ đó rồi ; bỏ hết rồi !

Cái chánh diện các Bạn đâu có phải như bây giờ đâu ; nó khác lắm. Lâm trần chút xíu thôi ; càng ngày càng lớn ; đó là trở ngại. Sau trở ngại mới thức tâm : quy một mới là trở về Không : nó lại nhỏ hơn và nhẹ hơn, nhanh chóng hơn. Cho nên, mọi người, trước kia sanh ra, nay lớn, làm ông ngoại, bà ngoại, tóc bạc đồ, này kia, kia nọ, ngó oai lắm ? Không phải ! Không phải cái mặt đó ! Bây giờ ông ngoại, bà ngoại mới biết yêu ; mới biết thương yêu : nó trở về nhỏ ; nó thích mấy đứa con nít ; nó muốn sống như con nít để nó giải nghiệp nhẹ nhàng !

Thì nó trở về nhỏ hay trở về lớn? Các Bạn thấy vậy chứ, không phải lớn đâu ! Chớ nhiều ông già lẫn rồi lắm cảm như con nít : nó là nguyên chất của con nít ; nó phải trở về với con nít ; nó đúng như vậy ! Các Bạn đừng lo nó trở về với con nít : biết trở về với con nít càng sớm càng

đại phước ; biết trở về làm con nít càng sớm thì càng thanh tịnh ; càng vui, gia đình càng hạnh phúc : mọi người quây quần bên ta và thương yêu ta ; chớ đừng có làm cái ông lớn mà khổ ; thấy không?

Ngày hôm nay vật chất đã cho các Bạn thấy rằng trong cái chỗ văn minh, siêu cường quốc hiện tại, đi xe càng ngày càng nhỏ ; các Bạn thấy không ? Việt Nam đã được cơ hội giải nghiệp : đi xe càng ngày càng lớn đó ; các Bạn thấy không? Vì người Việt Nam thiếu đoàn kết ; thấy không ; thì phải đi vô chung với người ta : đi xe lớn hơn ! Còn ông kia, ông xài quá, Ông Trời cũng giới hạn ông, phải đổi xe nhỏ. Rồi một ngày nào đó nó sẽ đi như người Việt Nam ; rồi nó đi vô chỗ giải nghiệp ; rồi nó càng ngày, càng ngày đi xe càng lớn ! Rồi lúc đó chúng ta chịu tu thì tâm thức chúng ta càng ngày càng nhỏ, chúng ta đi xe nhỏ, đi, đi về Trời ! Hồi trước các Bạn phải đòi cái giường cho thiết tốt này kia, kia nọ ; bây giờ các Bạn ngồi suốt đêm : càng ngày càng nhỏ rồi, không có lớn đâu ; mà đầy đủ ; không thiếu ! Các Bạn thấy vui không ? Các Bạn thấy dư giả không ? Các Bạn có nghèo không?

Hơi thở của Thượng Đế cung ứng bất cứ giờ phút nào cho các Bạn ; nếu các Bạn biết xử dụng thì các Bạn sẽ nhẹ hơn, tốt hơn. Cho nên, các Bạn đã làm Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai : thức này tới thức kia, học kiến thức này tới kiến thức nọ, nó mở cho các Bạn rồi : các Bạn đã có niềm tin tự thức và tự đi ; các Bạn nên giữ đó mà sưởi ấm tâm lòng.

Một ngày nào đó các Bạn rời khỏi thế gian này, khỏi nhờ đỡ ai : các Bạn đã biết cái cách sưởi ấm và giữ lấy phần quân bình ấm áp ; đến giờ phút lâm chung sướng vô cùng : nợ đời bây giờ các Bạn có thể trả là trả đi, rồi sẽ đi ; không nên giữ làm gì ! Giữ cái chánh, không nên giữ cái tà : nên tu mới đền ơn với tất cả ; lo tu mới trả tất cả món nợ thế gian. Vì các Bạn phải trả đời đời, thì sẽ đạt đến thanh tịnh rồi các Bạn mới trả đời đời được ; còn nếu các Bạn thiếu thanh tịnh thì các Bạn vừa son mà vừa phá : ăn của người ta, mà phá của người ta ; thì làm sao các Bạn tiến được ? Các Bạn thấy chưa?

Cho nên, người tu nó lợi lộc ở chỗ đó ; và nó sẽ trở về với căn bản sáng suốt ; thì càng tu càng nhỏ đi các Bạn ; các Bạn trở nên một cô bé, cô tiên đi các Bạn ; các Bạn trở nên một cậu bé, một tiên đồng đi các Bạn ! Trước kia không răng, ngày nay không răng là đúng form rồi, không có sai chút nào hết ; giữ lấy mà sung sướng ; giữ lấy tâm thức mà đi ; giữ lấy sự vui lây cả càn khôn vũ trụ mà tiến ! Cởi mở vô cùng ; văn minh vô cùng ! Cho nên, các Bạn đừng có đề cao chư Phật, chư Tiên là quá lớn. Không ! Nhỏ bé, nhanh nhẹ, điều hòa, thương yêu, cởi mở.

Đừng có đề cao mà sợ sệt, rồi rớt cuộc các Bạn làm cho thiệt to, rồi các Bạn khổ : chức ông này, ông nọ, rồi khổ thêm ; phong chức này, chức nọ nó lớn quá rồi đi đứng không được ; chớ kỳ thật các Bạn “quy Không,” trở về Phật tánh, trở thành con nít ; còn nhẹ hơn một thằng con nít nữa kia ; có gì đâu mà buồn ! Động đâu mình bay đó mà, có gì đâu lại buồn ?

Các Bạn làm Chiêu Minh nhiều rồi các Bạn thấy bay đây, bay đó rồi, đâu có buồn : vui mà ; một chút xíu là bay rồi ; thấy chưa ? Tại sao phải làm Chiêu Minh để nó bay ? Vì lọc hạ giới thì cái thân nó nhẹ ; cái thân nó trĩ nặng là vì tâm dục hạ giới nó cô đọng cho nên không đi được ; cho nên, các Bạn làm thết thì nó nhẹ, chớ có gì đâu ! Ở phía dưới quân bình, thì trên đầu nhẹ ; mà phía dưới mất quân bình, thì trên đầu động !

Thử thiền, các Bạn đòi dục một chút coi thử, nó kéo các Bạn rồi ? Mà các Bạn làm Chiêu Minh thết, nó quên cái dục rồi, làm cái đầu các Bạn nhẹ ; chớ có gì đâu. Tu ở dưới trước đi

các Bạn : tu ở dưới được rồi, ở trên nó mở, đạo nó tới trong tâm ; tràn ngập trong tâm thức, trong ngũ tạng của các Bạn ! Đường đi rõ rệt ; không có gì khó khăn ! Tui cũng ở trong sự thắc mắc đó, ngày nay tui đã đạt được một phần, và tui cống hiến những gì mà tôi đã đạt được cho tất cả các Bạn đây.

Sự đòi hỏi thế gian là chúng ta còn ngu muội, cho nên phải bắt buộc phải học nhiều ; học rồi rồi thức, thức rồi tiến ; tiến rồi thức, thức rồi tiến ; tiến rồi cứ học hoài, tiến hoài, học hoài ; cởi mở vô cùng ! Cho nên, hôm nay tôi lại được trở về đây vui với các Bạn ; chúng ta đồng thiền, đồng thức trong sự âm áp của tình thương huynh đệ, siêu nhiên.

Cảm ơn sự hiện diện của các Bạn ngày hôm nay !

Đề tài suy gẫm

Người chưa tu niệm Phật có được cứu rỗi?

Bạn Đạo : *Thưa Thầy, mấy người mới tu chưa có điển mà cố gắng niệm Phật thì có được cứu rỗi không ?*

Đức Thầy : Được chứ ! Những người tu mà biết niệm Phật và cố gắng dùng ý niệm, mà niệm được rồi là có điển chứ ; đương nhiên phải có điển : vì tập trung với phân tán ; điển nó có mà ; nó có sẵn rồi, nhưng mà nó không xài ; bây giờ chỉ đường cho nó tập trung, thì tự nhiên nó có điển xuất phát ra rồi ! Ai cũng có điển hết, nhưng mà xài cách nào : hướng hạ, hướng thượng, thôi !

(TV Vĩ Kiên, Khóa 3: Nhẫn Hòa –(7/5/86))

Thông báo video Tuần Lễ 4, 24-1-2021

Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video Khóa Dũng Chí năm 1988 tại Thiền Viện Quy Thúc tuần này:

**Trao đổi bằng âm thanh bằng thanh quang để tự mở khuyết & thăng hoa- Vắn Đạo
Khóa Dũng Chí 1988, p4**

<https://youtu.be/xMNU9BYmk44>

**Tu để đạt tới thanh tịnh thanh tịnh tự nhiên sẽ được sáng suốt Vắn Đạo Khóa Dũng Chí
1988, p5**

<https://youtu.be/aehAhNnEUs8>

Ban video kính mời

a

Ngày 25. SEPT 1992

Thưa Thầy Kính Thượng!
Đầu thư con xin chân thành Kính Thăm Sức
Khỏe Thầy và Chị Hoàng-Vĩnh Đức Bằng
an trong mọi mặt. Thưa Thầy sau những
ngày Vĩnh Quang của Đại hội Tâm Linh
Đu. Cháu. Chị Kính Thương và Thông Hiền đã
hoan hỷ cho con biết một tin vui là vào
Cuối năm nay Đức Thầy Tài Lâm sẽ - Dẫn
đi ban cho chúng con Thanh Quang Thiên
Linh. Quý Thầy, Phước Lại Thưng Lại

Thưa Thầy Kể từ khi Đức Thầy Rời ưc
Chân, cần phải Thầy nghỉ ngơi. Không
một ai được phép vào ngủ. Chỉ có con
vào quét dọn và tắm rửa trong buồng
Tâm ma thôi! Chỉ một hai lần Thầy
lưu lại đây. Tất cả là đủ Âm Thanh
nhé.

Thưa Thầy Cuối năm nay Thầy đến ưc
chúng con lại có được cỗ tiệc sông gần Đức
Thầy. Riêng Thiên nghỉ của vợ chồng
con xét rằng: Tuổi của Đức Thầy đã Cao
trong suốt mấy chục năm hoằng Pháp
đó đời này đã quá đủ để Đức Thầy nghỉ
ngơi hưu trí. Đây là lời Chân Thành
của cả hai vợ chồng con, Thưa khẩn xin
Kính mời Thầy và Chị Hoàng-Vĩnh H nên
ở lại ưc để hưu trí. Nhà của đã sẵn
sàng việc làm của con Job Chử Phủ Kế
như vũng Cháu. Hồn nữa Nhỏ hồng ân
0... Th... 21

Montreal, ngày 29/11/93

Kính gửi anh chị Q M ,

Tôi rất cảm động khi đọc qua những lời thư kính mến và tâm thành của anh chị muốn nâng đỡ tôi trong lúc tuổi già.

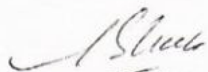
Như anh chị đã biết cuộc sống của tôi toàn diện đều hướng tâm về Trời Phật, không có một mây may sao lãng, thì việc sanh tử không còn trở ngại nữa, không còn già trẻ lo âu cho nên lúc nào tôi cũng đem tâm hướng về thanh tịnh học từ bi và phục vụ quần sanh cho đến phút cuối cùng. Ngược lại người đời thì làm việc một thời gian nào đó và ước vọng được có giờ giấc thành thời an nghỉ trong tuổi già, điều đó không có trong óc của tôi.

Tôi xin thành thật cảm ơn anh chị đã quá quý mến và yêu thương tôi, tôi lại càng phải hướng về thanh tịnh hơn để cầu mong anh chị được tiến hóa như tôi. Chúng ta sẽ cùng đi trong hành trình cứu độ vạn linh trong ba cõi đang chờ những phần hồn dưng mảnh trăng hoa hóa độ.

Thành thật cảm ơn tâm thành của anh chị hướng về tôi.

Kính chúc anh chị và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin kính nhờ các bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho hương hồn của chồng bạn đạo Nguyễn Thị Quý ở Vancouver (Canada) tên **Nguyễn Xuân Phô**, từ trần lúc 23:40' ngày 02/1/2021 tại Vancouver, hưởng thọ 87t, được siêu thăng tịnh độ.
Xin thành thật cảm ơn.